

5

10

รักที่ต้องแลกกับความเจ็บปวด

(Special!!! Beem Talk)

ตอนที่ผมเห็นผู้หญิงคนนั้นครั้งแรก ผมต้องจ้องแล้วจ้องอีก... เธอเป็นตุ๊กตาหรือไงนะ เหมือนคนจิงเลย ๗๐๗ ผมจ้องเธออยู่นาน...นานมากเลยละ แต่ถ้าเธอเป็นตุ๊กตา เธอคงกะพริบตาไม่ได้ แล้วก็คงไม่พับลงไปนอนกับโต๊ะหรือว่าเตียงกับพวกยัยส้มหรือก ๗๗ แปลว่ายัยนี้เป็นคนสินะ

ผมเพิ่งกลับจากต่างประเทศเลยมาไม่ทันประเพณีหอ แต่ข่าวของยัยตุ๊กตาดังสนั่นไปทั่วโรงเรียนเลยละ ๗๗ ผมยังจำตอนที่ผมไปทักเธอครั้งแรกได้เลย เธอตัวเล็กมากๆ เลย ผมยาวจนถึงเอว ตากลมๆ ดูบ้องแบ๊ว ที่สำคัญก็คือแก้มของยัยนั้นป่องจนน่าหยิกชะมัด นิสัยของเธอก็ไม่เหมือนผู้หญิงคนอื่นเลย เนอออน...เธอเป็นหนึ่งในล้านเลยนะรู้มั๊ย เธอทำให้ฉันชอบเธอได้ยังไงนะ ๗-๗

วันจันทร์

วันนี้เป็นวันเปิดเรียนแบบเต็มรูปแบบครับ ๗๗ นักเรียนหญิงของ

เราอยู่ในชุดนักเรียนฟ้าขาวดูน่ารักจริงๆ ผมเจอยัยเป็ยกตอนเริ่มชั่วโมง
ไฮมรุมคาบแรก เห็นเธอใส่ชุดนักเรียนแบบนี้แล้ว นำจับเอาไปขายที่ญี่ปุ่น
ซะๆ เธอน่ารักมากๆ เลย แต่ที่ผมสงสัยก็คือพี่เป็ยกเตรียมใจจะแย่งยัย
เป็ยกกับผมแล้วใช่ไหม ถ้าอย่างนั้นพี่เค้าจะสัญญากับผมไปเพื่ออะไรพะ
แล้วไ้การเป็นบัดดี้เง่านี้เมื่อไรมันจะจบสักทีนะ

"ยัยเป็ยก... หวานละ ^O^"

"ล้าอออยอยู่ =O="

"นั่นเพื่อนเธอนะ =_"

"คนรับใช้ต่างหาก"

"ถ้าหวานได้ยืนเดี่ยวกับโดนโกรธหรือ"

"ยัยตั้มจืดโกรธไม่ได้หรือ"

"ถ้าจั้นฉันนั่งด้วยคนนะ ^O^"

"ทุกโอกาสจริงๆ เลยนะนายเนีย -_-^"

ผมลูปหัวยัยเป็ยกเล่น แต่เธอกลับพยายามตบหัวผมแทน =_="

เธอเต็ยกว่าฉันหลายเช่นต้นะยัยโง่

ยัยเป็ยกมีความมั่นใจที่จะมัดแกะสองข้างเหมือนเด็กกอนูบาลมา

โรงเรียนจริงๆ -- เหมือนเซเลอร์มูนไปแล้วอะ >O<

"เย็นนี้ไปดูฉันซ้อมดนตรีมั๊ย ^^"

"นายคิดดีแล้วหรือถึงมาถามฉันแบบนี้ =O="

"ฉันคิดดีแล้ว"

"นายก็รู้ว่าตอนเย็นเป็นเวลาที่จะกินขนม >O<"

"เธอกินขนมไปแล้วดูฉันซ้อมดนตรีไปด้วยไม่ได้หรือโง่..."

"ฉันจะกินไม่ลงเพราะเสียงนายนั่นแหละ"

"ถามจริงนะ เธอเคยมองว่าฉันเป็นแฟนสักครั้งมั๊ย"

"รักในวัยเรียนเหมือนจุดเทียนกลางสายฝนน่า >_<"

"เข้าใจละ ฮิะ! หวานมาพอดี จั้นฉันไปละ"

ปวยการที่จะพูดอะไร ยัยนี้ชอบผมมั่งหรือเปล่าก็ไม่รู้

"แค่นี้ก็งอนด้วย -O-"

"ถ้าเธอรู้สึกเหมือนที่ฉันรู้สึกสักครั้งหนึ่งก็ดี..."

"ฉันจะพยายาม... ชู้ด~"

"ขอบใจจริงๆ เธอพูดว่าจะพยายาม แต่คุณมไปได้ด้วยเนียนะ"

"นายไม่อยากมีแฟนตัวสูงหรือไง =_="

"เป็นคำตอบที่ดีนี้ ㄟㄨㄎ"

ยัยเปี้ยกส่งยิ้มให้ผม แล้วก็หันไปดูคนมอย่างเอาเป็นเอาตาย และผมเพิ่งรู้ว่าผมกลองนั้นเป็นของยัยหวาน =_ = ตอนที่หวานกลับมาจากห้องน้ำและเนออนกระตือรือร้นหมดกลองแล้ว

7

17.25 น.

ผมอยู่ชมรมดนตรีครับ >O< ดึกว่าชมรมผีบ้าของพีเปียร์ตั้งเยอะ
ลองของอะไรไม่รู้หาสาระไม่เจอ --.- คราวก่อนก็หนีผี แถมดมแก๊สหัวเราะ
เข้าไปเต็มปอด จนถึงตอนนี้บางที่อยู่ดีๆ ผมยังหัวเราะขึ้นมาอย่างไม่
สาเหตุเลย =_ = (กลัวตัวเอง)

"ฉันมาแล้ว =O=;:"

"ไง! ยัยเปี้ยก ㄟㄨㄎ"

เธอหัวขมมาพะรุงพะรังเลย

"เปียร์ไม่อยู่หรอกวันนี้ แก๊งสี่เสี้ยวข้าวเหนียวล้มตำหยาหัวไปหมด

เลย =_ ="

"ชื่อแก๊งเทดีเนอะ ^^"

"_ _"

"^_^ ฉันไปหยิบกีตาร์ก่อนนะ"

"_ _++"

"เฮ้! เลิกทำหน้าที่แบบนั้นสักที่ได้มัย ฉันความอดทนต่ำนะ ^^"

"..."

"เธออยู่ตรงนั้นะ ㄟㄨㄎ"

วันนี้พีเปียร์ไม่อยู่หรอก เพราะต้องไปงานเลี้ยงแทนคุณลุงที่อยู่
ต่างประเทศ ความจริงผมก็ต้องไปเหมือนกัน แต่ไม่เอาด้วยหรอก อยู่กับ

ยัยเปี้ยก่น่าสนุกกว่าเยอะ

ยัยเปี้ยก่นั่งรออยู่ได้ตั้งไม้หลังชมระหว่างที่ผมเดินไปหยิบกีตาร์
ผมเห็นสายตาเศร้าๆ ของพวกผู้หญิงทั้งหลาย เฮ้! เด็กมออย่างนั้นสักที
ได้มัย =_= ฉันไม่คิดจะควงของเก่าหรอกนะ พวกเธอทำให้ฉันรู้สึกผิดอะ
TOT

"บีม!! นั่นเนออน ผู้หญิงที่กล้ามีเรื่องกับพีเปียร์เปล่าวะ >O<"

"ทำไมเธอ ^^"

"น่ารักวะ ถูกใจเป็นบ้าเลย >_<"

"แล้วไง..."

"ฉันอยากจีบวะ"

"ไม่ได้!!"

"ทำไมวะ >_<"

"ยัยนั่นเป็นแฟนฉันเอง ^O^!!"

"นายมีตั้งเยอะแล้วนะ TTOTT"

"ตอนนี้ฉันมีแต่ยัยนั่นคนเดียว"

เพื่อนผมทำหน้าที่ของขวัญ ฮ่าๆ >O< ผมก็ได้แต่ยิ้มตอบมันกลับไป
ไป ^^ ผู้หญิงชอบให้ผมยิ้ม แต่เวลาผู้ชายเห็นรอยยิ้มของผม พวกนั้น
ชอบจินตนาการไปไกลแล้วคิดว่านั้นเป็นการเยาะเย้ย ทั้งๆ ที่ใจจริงผม
แค่ชอบยิ้มเท่านั้นเอง เวลามองหน้าคนยิ้ม มันจะทำให้รู้สึกดีไม่ใช่เหรอ
-- ผมก็ยิ้มให้เท่านั้นเอง มีปัญหาที่ยิ้มรับ แล้วทำไมต้องคิดว่าผมไปยิ้ม
สมน้ำหน้าด้วยล่ะ โดยเฉพาะพีเปียร์... พอพูดถึงที่ไร ผมก็หนักใจจริงๆ
หมอนั้นจะสู้กับผมจริงๆ ไหมยเนี่ยถึงได้ทำแบบนี้ ผมฉลาดพอที่จะให้
พีเค้าสัญญา ก่อนที่เค้าจะรู้ใจตัวเอง แต่ผมกลัวว่าตัวเองจะฉลาดไม่ทัน
ความเจ้าเล่ห์ของพีเปียร์นะสิ

"จะฟังเพลงอะไรดีครับ คุณเนออน ^^"

"นี่ฉันต้องบ้าเล่นตามนายด้วยเปล่าเนี่ย =O=;"

"อ้าว~ ก็ตามใจผู้ฟังไงครับ ^-^"

"นายทำให้ฉันขลุ่ยแล้วนะ..."

ซะๆๆ ฉันชอบเธอตรงท่าทางแบบนี้แหละ ถ้างั้นเล่นเพลงนี้ดีกว่า
"เกิดมาไม่เคยเจอใครเหมือนเธอ หลับฝันละเมอ ภาพเธอคอย
หลอนทุกคืน~? หลับลงคราใด อยากนอนไม่ยอมตื่น ก็ทุกคำคืนเจอเธอ
ที่ปลายฟ้าไกล~? ^^"

"มีเมียแล้วไม่เอา มีเมียแล้วไม่เอา เป็นเมียน้อยไม่เอา มีแฟนแล้ว
ไม่อ้าวว~? >O<"

ซะๆ นี่เรากำลังเล่นต่อเพลงกันหรือไงเนี่ย ยัยเตี้ยร้องเพลงเสียง
ใสดีจังซะ ทำอะไรก็น่ารักไปหมดเลย ให้ตายดี ^^

"แฟนมีก็คงต้องมา นี่แฟนไม่มาก็เพราะว่าแฟนไม่มี~? ^^"

"หลอกกันทั้งนั้น TTATT หลอกกันซ้ำๆ ได้ยินทุกคำโดยไม่มี
ความหมาย~?"

"ที่ฉันลวงหลอกก็เป็นเพราะรักจำต้องโกหกกว่าไม่มีใครเพียงเพราะ
ต้องการหัวใจของเธอเท่านั้น~?"

"เฮ้... --^"

"อะไร ^^"

"หมายความว่าไง!?"

"อะไรเธอ"

"เพลงเมื่อกี้หมายความว่ายังไงซะ =O=!!"

"555+ ฉันร้องให้เข้ากับเพลงเธอเฉยๆ ไม่มีอะไรจริงๆ ^^"

"แนใจนะ =O=!!"

"แนลียัยเบ๊ยก ^^;;"

น่ากลัวจริงๆ ยัยนั่นหันมาจ้องผมอย่างกับจะฆ่าให้ตายแน่ๆ ซ่าๆๆ
น่ารักจริงๆ เลย ใครจะไปกล้าหลอกเธอลง รู้มั๊ย... ฉันรักเธอจริงๆ นะ

"เธอเป็นลูกสาวคนเดียวใช่ไหม๊ สงสัยพ่อต้องหวงแหงๆ"

"ใช่!! นายเล่นของสูงซะแล้ว วะซ่าๆ >O<"

"แนใจนะว่าสูง... ซ่าๆ ^^"

"=_="

ดูทำหน้าที่เข้า ก็เธอเตี้ยจริงๆ นี่นา ซ่าๆ ^^;; เล่นของสูงเธอ

ฉันเล่นเพลงนี้ดีกว่า

"ได้เกิดมาเจอเธอทั้งที่ ไม่ว่าจะยังไงจะลองดีสักวัน~? อยากรักก็ต้อง
เสี่ยง ไม่อยากให้เธอเป็นเพียงภาพในความฝัน~? ลำบากลำบากไม่สนใจ
ตะเกียบตะกายสักเพียงใด ก็ดีกว่าปล่อยเธอไปจากฉัน~?"

"หยุดทำไมละ ฟอนโปรดฉันเลยนะ TTOT"

"Λ-Λ"

"I fall deeply in love with you, I truly do love you, and
you won't blame me~?" (ตกหลุมรักจริงๆ รักเธอจริงๆ เธอคงไม่
ว่ากัน)

ผมโน้มตัวไปจูบยัยเบ๊ยกที่นั่งอยู่ข้างๆ เเบาๆ เธอน่ารักจริงๆ เลย
รู้มัย ริมฝีปากสีชมพูอ่อนๆ ที่ไม่ได้แต่งแต่มีกลิ่นลูกอมโอเล่ติดอยู่ด้วย
^^ ผมนั่งตืดก็ตารต้อไป ส่วนยัยเบ๊ยกของผม ก้มหน้าก้มตาฉีกขนมปัง
ใส่ปากไม่ยอมพูดอะไรเลย แถมไม่ยอมมองหน้าผมด้วย ฮ่าๆ ΛOΛ
ฉันรักเธอขนาดนี้ แล้วจะยอมเสียเธอให้คนอื่นได้ยังไง

(Special!! Ball Talk)

ก่อนหน้านั้น...

15.30 น. งานเลี้ยงขอบคุณบริษัทวงศ์แก้วทวีศักดิ์

เราสี่คนถูกไ้เปียร์ลากตัวมางานเลี้ยงดีกดีย -- งานเลี้ยงนี้เป็นงาน
เลี้ยงขอบคุณบริษัทของพ่อมันโดยเฉพาะ มันเลยต้องมาเป็นตัวแทน
แบบว่าถ้าประธานไม่มา เขาถูกชายมาร่วมก็ยงดีวะ == ไ้ด้าร์กับไ้ท้อป
คึกคักขนาดหนัก คงกะจะได้คุณหนูไว้ควงเล่นอีกสักคนสองคน ==;;
ส่วนไ้เปียร์...

"เปิดงานเสร็จแล้วยังไงต่อ"

"เอ่อ คุณหนูก็ต้อง..."

"อย่าเรียกฉันว่าคุณหนู --!!"

"คุณชายทิพากรก็ทักทายบนเวทีแล้วก็..."

"ทักทายเสร็จฉันกลับเลยได้มัย"

"มันจะไม่เร็วไปหน่อยหรือครับ"

"มีปัญหาหรือใจ -_-++"

ตั้งแต่เข้ามาทำงานมา หมอนี่สมชื่อคุณชายบูตจริงๆ หน้าจิ้มเหมือนฉายาที่ยัยเนออนตั้งให้ไม่มีผิด ผมเข้าใจว่าเป็นช่วงเวลาทำคะแนนของมัน แล้วนี่ต้องมาหายไปตั้งวันหนึ่ง ปานนี้ไอ้บีมคงหัวเราะว่าทำคะแนนนำไอ้เบียร์ไปถึงไหนแล้วก็ไม่รู้ -_-;; (เข้าไปงานหนึ่ง บ่ายไปอีกงานหนึ่ง) แต่วันนี้มันใส่สูทแล้วแท้จริงๆ แะ ขนาดผมยังยอมรับเลยว่ามันดูดีมาก ๆ ถ้ามันลงเปลี่ยนหน้าให้เป็นคน ต้องมีผู้หญิงเดินเข้ามาควมมันภายในสิบวินาทีแหงๆ

//

"วันนี้เนื่องจากท่านประธานวิระภัทรติดธุระที่อเมริกา จึงได้ส่งคุณชายทิพากรซึ่งเป็นลูกชายคนเล็กมาเปิดงานเลี้ยงแทนครับ..."

มีเสียงปรบมือดังกึกก้องไปทั่ว เบียร์เดินขึ้นไปบนเวทีอย่างสง่างาม สมชื่อทิพากรของมันที่แปลว่า 'ดวงอาทิตย์'

"สวัสดิ์ครับ ขอให้ทุกท่านรับประทานอาหารกันอย่างสนุกสนานให้คุ้มกับที่แต่งตัวมา จะเอาห่อกลับบ้านด้วยก็ได้นะครับ ขอขอบคุณครับ"

เฮ้ย! ทักทายบ้าอะไรวะไอ้เบียร์ เอาห่อกลับบ้านเนียนะ TTATT

ทุกคนอ้าปากค้าง -O- จะไม่ค้างได้ไงละ ผมพอจะรู้อยู่ว่าหมอนี่นอยากกลับบ้าน แต่มันเกินไบนะไว้ย หัวหงอกหัวดำอยู่กันก็เยอะ ทำอย่างกับว่านี่เป็นงานเลี้ยงการกุศลของพวกเขาขอทานนั่นแหละ

"ไปเหอะ บอล ท็อป ดาร์ กลับหอ -_-"

"นายจะรีบไปไหนวะ >O<"

"ฉันเพิ่งได้มาสวมเบอร์เอง >_<"

"งั้นฉันกลับก่อนแล้วกัน บอล นายจะไปพร้อมฉันหรือเปล่า -_-"

"เออ... แล้วไอ้ดาร์กับไอ้ท็อปมันจะกลับยังไง"

"เดี๋ยวฉันให้ไอ้เคซับริบมารับแล้วกัน"

วันนี้พวกเราเอารถมาคันเดียว นั่นก็คือซีอาร์วีของไอ้เบียร์ โหย~ มันจะรีบอะไรนักหนา เกินไปจริงๆ

"เบียร์... ถ้านายเหยียบแบบคราวก่อนอีก ฉันเอานายตายแน่!"

พูดไปก็รู้ค่า =_= เหยียบเหมือนเก่าเลย ผมพูดได้เลยว่าตอนนี้
ไอ้เปียร์บ้า้ยยเนออนขนาดหนักแล้ว ทุกครั้งที่รถติดไฟแดง...

เอ๊ย!!

"เวรเอ๊ย..."

"ใจเย็นหน่อยเปียร์ ถ้านายไม่เบรกตอนไฟแดง นายจะเจอรถทาง
แยกทับหัวนะโว้ย"

"ฉันขอสูบบุหรี่ได้มั๊ย"

"ถ้าฉันห้าม นายจะฟังหรือเปล่าล่ะ -_-"

"โทษที่..."

มันเครียดจริงๆ นะเนี่ย ไม่ใช่คำว่า 'บ้า' แล้ว แบบนี้เรียกว่า
ทั้งคลังทั้งหลงจนใจหัวไม่ขึ้นต่างหาก นี่ขนาดยังไม่ได้เป็นแฟนกันนะ
ถ้าได้เป็นแฟนกันจริง มันจะหวงขนาดไหนเนี่ย =_= เอ้อ~ ผมละเห็น้อย
ใจแทนมันจริงๆ หนักใจแทนด้วย ตอนนี้อยู่ในช่วงเลิกบุหรี่ด้วยเพราะ
ยัยหวานขอมา ได้กลิ่นแบบนี้ =_= ธรรมดาจริงๆ TTATT

โรงเรียนยุพโยธา

ขอบคุณพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ -_- ในที่สุดผมก็มาถึง
โรงเรียนโดยที่ยังมีลมหายใจและอวัยวะครบสามสิบสอง

เปียร์ขับรถไปจอดด้านหลัง ตอนนี่คงจะเลิกเรียนแล้วล่ะ เพราะ
ว่าห้าโมงกว่าแล้ว ตอนนี่สายตาทุกคนมองมาที่ผมกับไอ้เปียร์ (แต่งสูท
อยู่) น่ากลัวจริงๆ

"นายโทรไปหาัยแกงจิตติ"

"เออ... รู้แล้ว"

ผมชี้ก็ยกจะเคื่องที่เหมือนี่เรียกยัยหวานแบบนี้แล้วล่ะ ผมรู้เนาะว่า
ที่มันให้ผมโทรหาหวานก็เพราะอยากจจะรู้ว่าัยเนออนอยู่ที่ไหน เจ้าเล่ห์
เหมือนกันนี่ แต่ฉันรู้ทันความคิดนายเพี้ย!

ตุ๊ด~

(ว่าไงคะพี่บอล ^-^)

เวลาผมโทรเข้าเครื่องหวาน จะมีคำว่า ที่รัก ขึ้นที่หน้าจอ ของผม ก็เหมือนกัน ๗๐๗

"หวานเหรอก เอ้อ...ตอนนี้หวานอยู่ไหน"

(ตอนนี้หวานอยู่ที่ห้องสมุดค่ะ กำลังจะไปชมรมดนตรี ๗๗)

"หวานจะไปทำอะไรที่ชมรมดนตรีเหรอก"

(ก็ยัยเนออนนะสิ ลากให้หวานไปดูบีมซ้อมดนตรีอะ TOT)

"เหรอก งั้นเดี๋ยวเจอกันที่สวนหย่อมนะ"

สวนหย่อมเป็นทางผ่านไปชมรมดนตรีของบีมมันพอดี

(เดี๋ยว! พี่บอลกลับจากงานเลี้ยงแล้วเหรอก)

"อ้อ พี่กลับมาแล้ว ไอ้เปียร์ก็มาด้วยเหมือนกัน งั้นเจอกันที่สวนหย่อมนะ"

(ค่า เดี่ยวเจอกันนะคะ ๗๗)

เรียบริ้อย! คบกับหวานสบายใจสบายใจ ไม่เคยต้องเหนียวใจเลย แถมหวานไม่ใช่ผู้หญิงที่หวังพันหัวผมด้วย โชคดีจริงๆ ที่ได้เจอัยคนนี้

"นายออกจากโลกส่วนตัวที่เหม็นเนาแล้วบอกมาซิ ว่าัยยัยเบ๊ยกอยู่ไหน --"

"=_= นายนี่มันจริงๆ เลย... ไปสวนหย่อมกัน"

"เพื่อ?"

"ไปเจอัยหวาน แล้วเราจะได้ไปเจอัยเบ๊ยกของนายไง --"

"งั้นก็ไว รออะไรอยู่ล่ะ"

เปียร์ถอดเสื้อสูทตัวนอกและเนคไทออก จากนั้นก็เดินจ้ำๆ ไปทันที พวกผู้หญิงที่เดินผ่านไปมาส่งเสียงกันเป็นจิ้งหรีดเขียว งั้นผมถอดออกบ้างดีกว่า เพราะมันร้อนมาก --

ห้านาที่ต่อมาเราก็เดินถึงสวนหย่อม ัยหวานของผมมายืนรอพร้อมกับส่งยิ้มให้น่ารักเขียว ใครบอกว่าัยหวานจืด อยากรจะเถียงจริงๆ =_= แต่ผมขี้เกียจแล้ว ัยปีศาจต่างหากที่หน้าตาประหลาด หวานของผมออกจะเหมือนมนุษย์ทั่วไป

"ไว~ หวานอดดูพี่บอลใส่สูทเลยอะ ไม่น่าถอดเสื้อนอกออกเลย TOT"

"ไว้คราวหน้าเราไปงานเลี้ยงด้วยกันก็ได้"

"เฮ้ย! คลื่นไส้ =_"

มารอเฮ้ย... เจียบสักเจ็ดนาที่มันจะตื่นแต่ๆ มั้ยวะเนี่ย

"งั้นเราไปหาเนออนกันดีกว่า ตรงนี้มีคนร้อนใจจะแยกอยู่แล้ว ฮ่าๆ"

>O<"

"-_-; ฉันต้องไปหาบัดดี้ มันแปลกตรงไหนอะ ยัยแกงจืด"

"ปากแข็งนะพี่เปียร์ >_<"

"สั่งสอนสัตว์เลี้ยงนายหน่อยสิ บอล"

"นายมีปัญญาหามาเลี้ยงมั่งมั้ยละ -_-"

ฮ่าๆๆ เจียบไปเลยสิ จะชนะพี่มันอีกนาน ^-^v

ชมรมดนตรี & ชมรมกระจายเสียง

ชมรมนี้กว้างใหญ่พอดู วงดนตรีต่างๆ หลายวงหรือไม่มีก็ตีแจ๊อีกหลาย คนเคยเรียนที่นี้เหมือนกัน ที่นี้มีอุปกรณ์ใช้แบบครบครัน แถมมีห้องอัดในตัวด้วย ส่วนพวกชมรมกระจายเสียงจะใช้ห้องอัดจัดรายการผ่านวิทยุทุกเช้าเย็น

"ยัยเนออนอยู่ไหนเนี่ย"

"สงสัยอยู่ด้านหลังชมรมมั้ง มันมีที่ให้นั่งซ้อมเพลงเล่นนิ -_-"

"อ้าว~ แล้วทำไมไม่เข้าไปข้างในล่ะคะ"

"คนนอกเข้ามามันจะวุ่นวาย เค้มาถึงต้องมีเข็มกลัดชมรมไงล่ะ ถึงจะเข้าไปด้านในได้"

"จะประกาศสัมพันธ์กันอีกนานมั๊ย!? ถ้าอยู่ด้านหลังก็ไปด้านหลัง ถ้าไม่ก็คงอยู่ข้างในมั้ง ฉันเป็นลูกชายเจ้าของที่นี้นะเพีย จะเข้านอกออกในที่ไหนก็ได้ทั้งนั้น -_-++"

เออ... ฉันรู้แล้วว่านายนะมันโคตรใหญ่เลย

พอเราเดินไปด้านหลังชมรมด้วยกัน

"เธอเป็นลูกสาวคนเดียวว้ไช้มั๊ย สงสัยพ่อต้องหวงแหงๆ"

"ใช่!! นายเล่นของสูงชะแล้ว วะฮ่าๆ >O<"

